तद्भूतमात्मवृत्तान्तं दूयते हृदयं हि नौ ।
द्रष्टुं न शक्नुवो ऽरण्ये स्थितिं वः श्वापदावृते ॥ ४६ ॥
इत्युक्ते चण्डसिंहेन राज्ञी निःश्वस्य सा शनैः ।
लज्जाशोकाकुला तस्मै स्ववृत्तान्तमवर्णयत् ॥ ४७ ॥
5 ततो निःस्वामिकां मत्वा तामाश्वास्य च सात्मजाम् ।
स्वीचक्रे मधुरैर्वाक्यैश्चण्डसिंहो ऽनुरञ्जयन् ॥ ४८ ॥
आरोप्य चाश्वयोः पृष्ठं सपुत्रस्तां सपुत्रिकाम् ।
निनाय वित्तपपुरीं समृद्धां वसतिं निजाम् ॥ ४९ ॥
सापि जन्मान्तरगतेवावशाङ्गीचकार तम् ।
10 अनाथा कृच्छ्रपतिता विदेशे स्त्री करोति किम् ॥ ५० ॥
ततस्तां सूक्ष्मपादत्वाद्राज्ञीं सिंहपराक्रमः ।
चण्डसिंहसुतस्तत्र भार्यां चन्द्रवतीं व्यधात् ॥ ५१ ॥
तत्सुतां तां च लावण्यवतीं नृपतिकन्यकाम् ।
बृहत्पादयोर्भार्यां चण्डसिंहश्चकार सः ॥ ५२ ॥
15 प्राग्घि सूक्ष्मबृहत्पादमुद्रापङ्क्तिद्वयेक्षणात् ।
प्रतिपन्नं तथा ताभ्यां सत्यं कश्चातिवर्तते ॥ ५३ ॥
एवं पादविपर्यासात्ते पितापुत्रयोस्तयोः ।
दुहितामातरौ भार्ये जाते श्वश्रूस्नुषे तदा ॥ ५४ ॥
कालेन च तयोस्ताभ्यां भ्रातृभ्यां जज्ञिरे द्वयोः ।
20 पुत्रा दुहितरश्चैव तेषां चान्ये ऽप्यथ क्रमात् ॥ ५५ ॥
इत्थं संप्राप्य तौ चण्डसिंहसिंहपराक्रमौ ।
तस्थतुस्तत्र लावण्यवतीं चन्द्रवतीं च ते ॥ ५६ ॥
इति व्यावर्ण्य वेतालस्तदा पथि कथां निशि ।
स त्रिविक्रमसेनं तं पप्रच्छ नृपतिं पुनः ॥ ५७ ॥
25 तयोर्मातादुहित्रोर्ये पुत्रपित्रोस्तयोर्नृप ।
सकाशाज्जन्तवो जाताः क्रमादुभयपक्षयोः ॥ ५८ ॥
ज्ञात्वेदं ब्रूहि मे तेषामन्योऽन्यं के भवन्ति ते ।
पूर्वोक्तः सो ऽत्र शापस्ते ज्ञानानश्चेन्न वक्ष्यसि ॥ ५९ ॥
एतद्वेतालतः श्रुत्वा विमृशन्बहुधापि सः ।
30 नाज्ञासीत्तद्यदा राजा तूष्णीकः प्रययौ तदा ॥ ६० ॥
ततस्तदंसकूटस्थो वेतालो विक्रमन्हृदि ।
मृतपूरुषदेहान्तर्निविष्टः समचिन्तयत् ॥ ६१ ॥